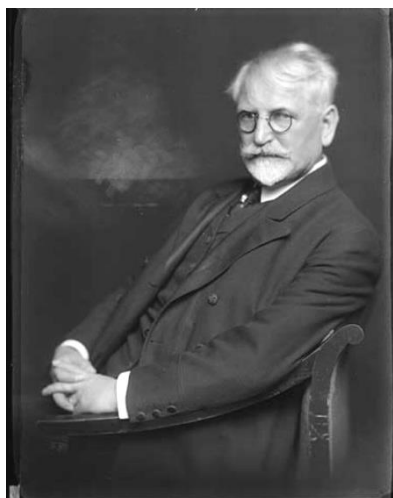

Alfons Maria Mucha

(24. července 1860 Ivančice – 14. července 1939 Praha)

Medailonek **žáci**

Alfons Mucha byl nejvýznamnějším představitelem secese - uměleckého směru, který se také nazývá Art Nouveau. Narodil se v Ivančicích na Moravě, od malička krásně zpíval a maloval. Díky finanční podpoře hraběte Khuen- Belasiho, kterého zaujal Muchův malířský styl, studoval mladý Alfons nejdříve v Mnichově na tamní Akademii výtvarných umění, od roku 1887 pak v Paříži, v „Académie Julian“ a „Académie Colarossi“.

Mucha žil v Paříži celých šestnáct let. Působil jako ilustrátor, vyučoval malbě. Zásadní změna v jeho uměleckém životě nastala ve chvíli, kdy před Vánoci roku 1894 přechodně pracoval u tiskaře Lemerciera, u kterého si slavná herečka Sarah Bernhardt objednala 4000 plakátů pro svoji novou hru „Gismonda“. Vyjma Muchy nebyl v předvánočním čase po ruce jiný výtvarník, návrh na plakát tedy vytvořil právě on. Sarah Bernhardt byla výsledkem tak okouzlena, že umělci okamžitě nabídla smlouvu na dalších šest let. Z ilustrátora se přes noc zrodil (světoznámý) malíř plakátů. Pro Théâtre de la Renaissance jich během následujících let vytvořil ještě dalších šest; navrhoval pro něj také kostýmy a kulisy. Ve stejné době podepsal smlouvu s tiskařem Champenoisem; pro něj vytvářel návrhy reklamních plakátů, dekorativních panelů a dalších reklamních tiskovin pro výrobky evropských a amerických firem.

Svět obdivoval i jeho další tvorbu: návrhy vitráží, nábytku, luxusního porcelánu, nožičských a stolovacích doplňků, a dále šperků. Svá díla Mucha představil i na samostatných pařížských výstavách, svůj styl pak shrnul na počátku 20. století do dvou knih „Documents décoratifs“ a „Figures décoratives“, které se velmi rychle staly nejvyhledávanějšími učebnicemi secesního stylu.

V roce 1906 se v Praze oženil se svojí pařížskou žačkou Marií Chytilovou. V té době se také poprvé vydal se do Spojených států, kde mezi léty 1904 a 1919 pobýval celkem sedmkrát. Byl totiž přesvědčený, že pouze v Americe se mu podaří dostatečně rychle získat finanční prostředky na realizaci svého snu: Slovanské epeje.

To se mu skutečně povedlo. Mucha ve Spojených státech maloval portréty, navrhoval plakáty, vyučoval; a v roce 1908 pak poznal bohatého podnikatele a mecenáše Charlese Richarda Cranea, který se rozhodl Slovanskou epej financovat. Umělec se zavázal vytvořit 20 velkoplošných pláten a po dokončení je věnovat hlavnímu městu Praze. Tam se ale Slovanská epej definitivně přestěhovala až

